Kilencedik üzenet

Isten temploma Isten dicsőségével megtelve

Igeolvasmány: 2Móz 24,16; 40,34-35; 1Kir 8,10-11;
Csel 7,2. 55; Jn 17,22; Ef 3,21; Jel 5,13; 21,9-11

I. A dicsőség Istennek egy tulajdonsága; a dicsőség nem más, mint Isten kifejeződése, a pompában kifejeződő Isten – 2Móz 24,16; Csel 7,55.

II. Isten dicsősége betöltötte a szent sátrat és a templomot – 2Móz 40,24-35; 1Kir 8,10-11:

A. „A felhő befedte a Találkozás Sátorát, és Jehova dicsősége betöltötte a szent sátrat" – 2Móz 40,34 [angol ford. alapján]:

1. Az a nap, amikor a szent sátrat felállították, amikor a felhő leszállt és befedte azt, és amikor Isten dicsősége belépett és betöltötte azt, egy nagy nap volt – 2. 34-35. vers:
   a. Azok, akik a Találkozás Sátora köré gyűltek, láthatták a felhőt, míg a főpap, aki végül belépett a Szentek Szentjébe a szent sátorban láthatta a szent sátor belső dicsőségét – 3Móz 16,15; Héb 9,7.
   b. Ez azt mutatja, hogy a gyülekezeti élet megtapasztalásában előre kell haladnunk azáltal, hogy belépünk a szent sátorba – Krisztusba mint Isten megtestesítőjébe –, hogy élvezzük a kenyeret az asztalon és közbenjárjunk a füstölőoltárnál azért, hogy megtapasztalhassuk a dicsőséget Isten lakóhelyén – 2Móz 40,34-35; Jn 1,14.
2. A szent sátor, amelyet befedett a felhő és betöltött a dicsőség, nagy áldás volt Izrael fiai számára, de ma a miénk annak a valósága, aminek ők csak a képével rendelkeztek – 14,2-3. 6. 10-11. 16-18. 20. 26; Ef 2,18-22; 3,16-21.

B. „Jehova dicsősége töltötte be Jehova házát" – 1Kir 8,11 [angol ford. alapján]:

1. A templom, Isten testületi kifejeződése és lakóhelye a földön, megtelt Isten dicsőségével – 10-11. vers.
2. Jehova dicsősége betöltötte Jehova templomát, elhozva a földre a mennyekben lévő Istent és a földet a mennyekhez kapcsolva – 11. vers.
3. Az 1Mózes 28-ban Jákób azt álmodta, hogy „egy lajtorja volt a földön felállítva, melynek teteje az eget éri vala" (12. vers), és azt mondta, hogy „nem egyéb ez, hanem Istennek háza, és az égnek kapuja" (17. vers):
   a. Ott a menny lejött a földre, a föld pedig a létra által a mennyhez kapcsolódott.
   b. Ez a létra Krisztus előképe, aki – az ember Fiaként – az emberségével a földön felállított és a mennybe vezető létra, amely a mennyet nyitva tartja a föld felé, és a földet a mennyhez kapcsolja Isten házáért, Bételért – Jn 1,51; 1Móz 28,19.
   c. Ma a mennyei Isten lejön a földre, a föld pedig Istenhez kapcsolódik a bennünk lakozó Krisztus által – Kol 1,27.
   d. Isten nemcsak lejött a mennyből, hanem a sekina dicsősége a templomot be is töltötte – 1Kir 8,10-11.

III. A Háromegy Isten a dicsőség Istene – Csel 7,2. 55:

A. Isten a dicsőség Istene – 2. 55. vers.

1. Amikor csak Isten kifejeződik, az dicsőség; a láthatatlan Isten az Isten, a látható Isten pedig a dicsőség – 2Móz 13,21.
2. A dicsőség Istene megjelent Ábrahámnak, elhívta őt, és elválasztotta a világtól Istenhez; vonzotta és rabul ejtette őt az a dicsőség – Csel 7,2.

B. Az Efézus 1,17-ben Pál *a dicsőség Atyja* kifejezést használja:

1. A dicsőség Atyja nem más, mint a sok fián keresztül kifejeződő Isten – Héb 2,10.

2. Az *Atya* megnevezés újjászületésre, a *dicsőség* szó pedig kifejeződésre utal; ennélfogva, a *dicsőség Atyja* megnevezés újjászületésre és kifejeződésre utal.

C. Krisztus a Fiú és Isten az Atya azonosak dicsőségben – Jn 17,5:
   1. Krisztus a Fiú Isten dicsőségének a kisugárzása; a Fiú az Atya dicsőségének a ragyogása, a fényessége – Héb 1,3a.
   2. Krisztus nem más, mint a dicsőség Királya, a seregek (vagyis: haderők) Jehovája, a győzedelmes és eljövendő Krisztusban megtestesülő kiteljesedett Háromegy Isten – Zsolt 24,7-10; Lk 21,27; Mt 25,31.
      a. Krisztus az életünk ma és a dicsőségünk a jövőben – Kol 3,4; 1,27.
      b. Erre a dicsőségre Isten elhívott minket, és ebbe be fog vinni minket – 1Pt 5,10; Héb 2,10.

D. Az 1Péter 4,14 beszél a dicsőségnek és Istennek Szelleméről:
   1. A dicsőség Szelleme Isten Szelleme.
   2. A dicsőség Szelleme az a Személy, akin keresztül Krisztus megdicsőült a feltámadásában – Róm 1,4.
   3. A dicsőségnek pont ez a Szelleme nyugszik meg a hívőkön az üldöztetésükben, a megdicsőítéséért a feltámadt és felmagasztalt Krisztusnak, aki most dicsőségben van – 1Pt 4,13-14.

IV. Isten dicsősége eredendően kapcsolatban áll Isten ökonómiájával – 1Tim 1,4; Ef 1,10:

A. Isten örökkévaló célja: a sok fiát dicsőségbe vinni az örökkévaló testületi kifejeződésért – az Új Jeruzsálemért – Héb 2,10; 1Kor 2,7; Ef 1,5-6. 12. 14; Jel 21,7. 9-11.

B. Isten eleve elrendelt minket arra, hogy hozzájussunk az Ő dicsőségéhez azért, hogy kifejezhessük Őt; így Isten eleve elrendelésének célja a megdicsőülésünk – 1Kor 2,7.

C. Isten az Ő képére teremtett minket mint edényeket tisztességre, melyeket dicsőségre alkotott; eleve elrendelt minket az Ő szuverenitásában arra, hogy az Ő tisztesség-edényei legyünk annak kifejezésére, ami Ő dicsőségben – 1Móz 1,26; Róm 9,21. 23.

D. Krisztus megváltása beteljesítette Isten dicsőségének követelményét – 3,23-25; Héb 9,5; vö. 1Móz 3,24.

E. Isten dicsőségének evangéliuma útján Isten elhívott minket az Ő örökkévaló dicsősége által és az Ő örökkévaló dicsőségébe – 2Kor 4,4; 1Tim 1,11; 1Thessz 2,12; 1Pt 5,10; 2Pt 1,3.

F. A mindent tartalmazó Krisztus a dicsőség reménységeként bennünk lakozik – Kol 1,27; 3,4. 11.

G. Amint az Úr dicsőségét szemléljük és visszatükrözzük, dicsőségről dicsőségre átformálódunk az Úr képére – 2Kor 3,18.

H. Isten az Atya a minden kegyelem Isteneként halad a bensőnkben, hogy részt vehessünk az Ő örökkévaló dicsőségében, sőt, Isten dicsőségévé válhassunk – 1Pt 5,10.

I. Isten dicsősége Isten ökonómiájában magában foglalja az isteni kijelentés csúcspontját – Isten emberré válik, hogy az ember Istenné válhasson életben, természetben és funkcióban, de nem az Istenségben – Jn 1,14; Róm 8,3; 1,3-4; Kol 3,4; Héb 2,10; Jel 21,10-11.

V. A János 17,22-ben az Úr Jézus azt imádkozta, „Én azt a dicsőséget, amelyet Nékem adtál, őnékik adtam, hogy egyek legyenek, amiképpen Mi egyek vagyunk”:

A. Miután az Úr imádkozott az egység első két szakaszáért – az örökkévaló élet általi az Atya nevében való egységért (6-13. vers) és a szent ige általi megszentelődésen keresztül megvalósuló egységért (14-21. vers), a harmadik szakaszért imádkozott, amely azzal kapcsolatos, hogy a hívők egysége az isteni dicsőségben van a Háromegy Isten testületi kifejeződéséért (22-24. vers).

B. Mivel a dicsőséget, amelyet az Atya a Fiúnak adott, nekünk adta a Fiú, a valódi egység az isteni dicsőségben van – 22. vers.
   1. A dicsőség nem más, mint a fiúság, amelyet az Atya a Fiúnak adott az Atya isteni életével és természetével az Atya kifejezésére az Ő teljességében – 1. 5. 22. vers.
   2. A dicsőségnek négy szempontja van: fiúság, az Atya élete, az Atya isteni természete és az Atya kifejeződése az Ő teljességében; ez a négy dolog egyenlő a dicsőséggel, amely a miénk a Fiúban, és amelyet nekünk adott a Fiú – Ef 1,5; 4,18; 1Jn 5,12; 2Pt 1,4; Jel 21,9-11.

C. Az egység harmadik szakaszában a hívők – miután teljesen megtagadták az énjüket – élvezik az Atya dicsőségét mint az ő tökéletesített egységük tényezőjét, és így egy testületi, felépített módon kifejezik Istent – Jn 17,22:
   1. Egyedül az egység harmadik szakaszában fogunk teljes mértékben az egységbe tökéletesedni, hogy megnyilvánítsuk és megdicsőítsük az Urat.
   2. A miénk lesz Isten élete, Isten természete, sőt, Isten Maga abból a célból, hogy Isten megnyilvánulásává és kifejeződésévé legyünk – 22. vers.

VI. Az Efézus 3,21-ben [angol ford. alapján] Pál kijelenti, „Néki légyen dicsőség a gyülekezetben és Krisztus Jézusban nemzedékről nemzedékre, örökkön örökké. Ámen!":

A. Isten dicsőségének gazdagsága szerint megerősíttetünk a belső emberünkbe; ez arra utal, hogy Isten dicsőségét bele lehet munkálni a szentekbe – 16. vers; 2Kor 3,18.

B. Az Efézus 3,21-ben a *Néki légyen dicsőség* arra utal, hogy Isten dicsősége, amely bele lett munkálva a szentekbe, visszatér Istenhez – 16-21. vers.

C. Ez a dicsőség eljön hozzánk Istennel, és miután belénk munkálódik, vissza fog térni Istenhez velünk; ez az a mód, ahogy Isten megdicsőíttetik a gyülekezetben – 16-21. vers.

D. E kétirányú forgalom révén a gyülekezet, mint a zsengék a világegyetemben (Jk 1,18), élen jár abban, hogy dicsőséget adjon Istennek:
   1. Isten dicsősége belemunkálódik a gyülekezetbe, és Ő kifejeződik a gyülekezetben – Ef 1,22-23; 2,21-22; 3,16-17. 19b.
   2. Istené a dicsőség a gyülekezetben; vagyis Isten megdicsőíttetik a gyülekezetben – 21. vers.
   3. Isten nemcsak ebben a korban, a gyülekezet korában fog megdicsőíttetni, hanem az eljövendő korban, a királyság korában, és a korok korában is, amely az örökkévalóság – Mt 6,13. 29; Róm 16,27; Jel 5,13; 21,10-11.
   4. Ahhoz, hogy Isten minden korban, a jelen kortól az örökkévalóságig, megdicsőíttessen, meg kell dicsőíttetnie a gyülekezetben és Krisztusban – Ef 3,21.

VII. Az Új Jeruzsálem egy kiemelkedő tulajdonsága, hogy rendelkezik Isten dicsőségével, az Ő kifejeződésével – Jel 21,11. 23:

A. Az Új Jeruzsálem, mint Isten testületi kifejeződése az örökkévalóságban, Isten megjelenését hordozza, kifejezve Isten képét az Ő dicsőségében – 10-11. vers; 4,3.

B. Az Új Jeruzsálem egész városa hordozza Isten dicsőségét, amely a városon keresztül kiragyogó Isten Maga – 21,11a.
   1. Isten dicsősége az Új Jeruzsálem tartalma, mert a város teljesen telve van az Ő dicsőségével; ez azt mutatja, hogy az Új Jeruzsálem egy edény Isten tartalmazására és kifejezésére.
   2. Isten dicsősége igazából Isten Maga, amint megnyilvánul; így az, hogy a szent város tele van Isten dicsőségével, azt jelenti, hogy Isten megnyilvánul ebben a városban.

C. Isten dicsősége, a kifejeződő Isten, megvilágítja az Új Jeruzsálemet, keresztül ragyogva a jáspis falon – 23. 18a:
   1. Az Új Jeruzsálem világossága kristálytiszta jáspis kőhöz hasonló – 11b. vers.

2. Isten dicsősége Krisztusban a Bárányban mint a lámpában ragyog a szent város falán keresztül – 23. 18a. vers.

D. Isten az Új Jeruzsálem, Istent megdicsőíteni pedig azt jelenti, hogy az Új Jeruzsálemként vesszük Őt és minden dicsőséget Neki adunk – 22. vers; Róm 15,5-7:
   1. Amikor Istent megdicsőítjük, részt veszünk az Új Jeruzsálemben – Jel 3,12; 21,11.
   2. Csak akkor, amikor kifejezzük Istent az Új Jeruzsálemben, dicsőíttetik meg Ő igazán a világegyetemben – Róm 16,27; 1Kor 10,31.

E. Az Új Jeruzsálemként Isten dicsőségének a magasztalására leszünk – Ef 1,12:
   1. Az örökkévalóságban Isten összes fia teljesen át lesz itatva Istennel, és ki fogja fejezni Istent – Héb 2,10.
   2. Isten ki fog fejeződni a megdicsőült fiain keresztül, és ez a kifejeződő Isten a dicsőség – Jel 21,7.
   3. Az összes angyal és a pozitív dolgok a világegyetemben dicsérni fogják a kifejeződő Istent; így mi, Isten megdicsőült fiai, az Ő dicsőségének magasztalására leszünk – Ef 1,12.

© 2022 Living Stream Ministry